

[Wiinblad.]

tenderi o. s. v., her laa saa hans egen Samling!

Den højtærede Undervisningsminister erklærede i sin Fremsettelsestale i forrige Samling, at man kunde opfatte hans Forslag om Museumsbygningerne — det Forslag, han nu har fremsat her igen — som Vidnesbyrd om Nutidens Fattigdom og Smaalighed. Det er jo dog ikke Befolkningen, der har været smaalig, thi den har rejst 2 300 000 Kr. Det er heller ikke Knud Rasmussen, der har været smaalig, thi han rejste en stor Del af disse Penge, og da han hørte Ministerens Udtalelse, erklærede han sig villig til at rejse endnu flere Penge. Hans Formaal var kun det ene, at faa en frit beliggende Bygning paa en stor Plads. Det Tilbud, Knud Rasmussen gjorde, at rejse endnu flere Penge end de 2 300 000, har Ministeren ikke taget imod, men at man behandler den berømte Opdagelsesrejsendes Samlinger paa den Maade, jeg her har skildret, vidner virkelig i høj Grad om aandelig Fattigdom og om Smaalighed.

Jeg rejser det Spørgsmaal: Hvorfor har den højtærede Undervisningsminister ikke vist os, hvorledes de tre Museumsafdelinger er anbragt? Hvorfor har Ministeren ikke gjort Rigsdagen bekendt med de farefulde Forhold, hvorunder Folkemuseet, Knud Rasmussens Samling, den dansk-vestindiske Samling og de andre er anbragt? Jeg drager det naturligvis frem for at forcere Sagen, for at ryste den højtærede Minister op af hans Passivitet, for ogsaa at gøre ham en Smule nervøs, saaledes at der kommer Bevægelse i denne Sag. Hvorfor har Ministeren ikke vist os Edingers Palæ med dets kemiske Laboratorium og Marketenderiet?

Direktøren for Nationalmuseets anden Afdeling, Hr. Mackeprang, er naturligvis kendt med disse Forhold, og naar han har tiet, har det maaske været for ikke at gøre den offentlige Mening alt for vred og derved ulejlige Regeringen. I over 40 Aar har der været talt om Brandfaren, og i 27 Aar har den ærede Direktør haft Ansvaret uden at gøre Modstand mod de ministerielle Embedsmænd, der ikke taaler, at Kastellet 200 Soldater marcherer hen til en anden Kaserne. I Kommissionsbetænkningen fra 1920 erklærer Hr. Mackeprang følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse vil citere:

„Alene i Kastellet vil der kunne skaffes det Gulvareal, der kræves saavel

til en værdig og for de besøgende overskuelig Opstilling af Samlingernes nuværende Bestand, som til en rimelig og fornuftig Udvidelse i Fremtiden“.

Det erklærer Direktøren, og han er endnu i dette Øjeblik fast overbevist om, at Kastelsplanen er den bedste Løsning. Men han kæmper ikke for den, han gør Indtryk af at være en forkuet Embedsmand. I den Anledning vil jeg sige til ham: Fat Mod! de Herrer Ministre optræder ganske vist som stærke Mænd, men de er slet ikke saa farlige. (Munterhed).

Ja, de Herrer ler. Men jeg kan henvise til nogle Historier fra den allersidste Tid, f. Eks. til Historien om Redaktøren af Postembedsmændenes Blad, Fuldmægtig i Generaldirektoratet Hr. Willemann; da han sagde sin Mening om visse Ting, blev han truet med Forflyttelse — det vil jeg gøre de Herrer opmærksomme paa —, men han sidder nu tryggere i sit Embed end nogen Sinde før, hvad jeg ogsaa vil gøre de Herrer opmærksomme paa. Der er ogsaa det berømte Lørdagsmøde den 12. November under Finanslovdebatten; Statsministeren kastede sig med stærke Ord over de Konervative og truede med Valg — et Par Timer efter erklærede han, at han var blevet misforstaaet! Vil de Herrer ikke le?

Hr. Mackeprang skal heller ikke være bange for den højtærede Undervisningsminister. Den 4. November erklærede den højtærede Minister, at det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen ikke egnede sig til at være Forstander for Statens Lærerskole, og at Ministeriet er daarligt tjent med at have ham som Chef for en af sine Institutioner. Det var Ordene, den højtærede Minister anvendte; men den 12. November søgte ogsaa den højtærede Undervisningsminister at redde sig ved at tale om Misforstaaelse: han vilde sandelig ikke afskedige nogen.

Hr. Mackeprang vil sandelig heller ikke blive afskediget, naar han aabent og ærligt siger sin sande Mening om Ministerens her foreliggende Forslag og gaar ud i aaben Kamp for Kastelsplanen. Tvertimod, han vil samle en stor Magt om sig, han vil blive Fører, hans Ønsker vil blive gennemført, og hans Idealer vil sejre. Hvis blot han har Mod, hvis blot han tør sige sin Mening, saa er Kastelsplanen gennemført, saa er Sagen reddet, saa er det Spørgsmaal løst, der har tynget den museumsinteresserede Del af Samfundet i over 40 Aar.

Jeg vil nu i Korthed omtale en anden Side af Ministerens Virksomhed i Museums-